

[Indenrigsministeren]

helt, som den kraftige vækst i de kommunale kassebeholdninger viser, men i et vist omfang.

Den kommunale skat er nu et udtryk for det vigtige, at borgerne kan se, hvad de får af kommunen, og ikke et udtryk for inflationen og lønudviklingen i samfundet. Det betyder, at der i dag er bedre overensstemmelse mellem den skat, kommunerne udskriver, og den service, de tilbyder, end der var førhen, og det er et godt princip.

Den økonomiske planlægning i kommunerne har derfor heller aldrig haft bedre vilkår, end den har i dag. Der er hermed skabt grundlag for en større stabilitet i kommunernes økonomi. Samtidig er forskellen mellem kommunerne blevet mindre, fordi beskæringerne har været fordelt sådan, at de bredeste skuldre har båret de største byrder.

Kommunernes aktive medvirken er og vil være en vigtig forudsætning for, at regeringens økonomiske politik er lykkedes og kan lykkes, og for kommunerne selv har virkningerne af denne politik – som det skulle være fremgået – da også været meget positive. Sagen er jo den, at ingen regering kunne have ladet de kommunale udgifter løbe løbsk, og at den kommunale økonomi i dag hviler på et mere solidt fundament end i mange år. Udsigterne for den kommunale økonomi i 1986 må vurderes på denne baggrund.

Lad mig om det spørgsmål indledningsvis sige, at det specificerede budgetmateriale som sædvanlig først skal indsendes pr. 1. november. Vi vil derfor først senere have et fuldt overblik over indholdet og konsekvenserne af de kommunale 1986-budgetter.

Kommuner og amtskommuner har imidlertid indsendt hovedoplysninger fra budgettet til indenrigsministeriet, og på grundlag heraf kan det allerede nu konstateres, at beskætningsniveauet for den samlede kommunale sektor er fastholdt uændret i forhold til 1985. Den ene del af regeringens henstilling, nemlig den, der sagde, at kommunerne bør undgå likviditetsfinansierede skattelettelser, er altså klart overholdt, men de budgetterede samlede kommunale nettodrfts- og anlægsudgifter for 1986 målt i faste priser ligger 4,3 mia kr. eller 4 pct. over niveauet i regnskabet for 1984. Selv om man lægger de kommunale skøn over priser og lønninger til grund, er der en vækst på 3,4 mia kr. eller godt 3 pct. Samtidig er der budgetteret med et samlet

likviditetsforbrug inklusive forbrug af den likviditetsbinding, som frigives nu, på ca. 4 mia kr.

Vi har i de senere år set, at udgiftsniveauet i de samlede kommunale regnskaber har ligget betydeligt under budgetterne, men selv med dette in mente forekommer udgiftsstigningen i 1986-budgetterne dog stor. Hvis disse budgetter helt eller blot nogenlunde realiseres, vil der være tale om en væsentlig udgiftspolitisk svækkelse, og det værste er, at kommunerne ikke finansierer det planlagte merforbrug ved skatteudskrivning, men ved at bruge de likvide beholdninger.

En likviditetsfinansieret udgiftsførelse som den i de kommunale 1986-budgetter vil medføre, at den offentlige sektor igen begynder at konkurrere med erhvervslivet om samfundets ressourcer, sådan at væksten i den private beskæftigelse og aktivitet igen vil bremses. Det er ikke den vej, vi skal. Vi skal tværtimod fortsat stimulere den positive udvikling til gavn for en bedre beskæftigelse og en bedre samfundsøkonomi.

Regeringens henstillinger vedrørende den kommunale økonomi i 1986 er som nævnt et vigtigt led i den økonomiske politik, men de er ikke et mål i sig selv. Jeg synes derfor ikke, det har nogen mening at tale om sanktioner for overtrædelse af henstillinger, som om kommunerne stod til straf, fordi de havde overtrådt et eller andet forbud; det er jo slet ikke det, sagen drejer sig om.

De retningslinjer for den kommunale økonomi for 1986, som regeringen med de kommunale organisationers tilslutning har udstukket, har således ikke rettet sig mod den enkelte kommune eller amtskommune, men derimod mod kommunerne, henholdsvis amtskommunerne, under ét. Denne udformning af budgetsamarbejdet mellem staten og kommunerne svarer nøje til de foregående års og har netop til formål at sikre, at der inden for de rammer, som samfundsøkonomien sætter, er mulighed for den variation kommunerne og amtskommunerne imellem, der er kernen i det kommunale selvstyre.

Det, det drejer sig om, er, at vi har et fælles ansvar for at få genetableret ordentlige økonomiske tilstande i dette land, for at sikre, at de offentlige udgifter holdes i ro, at inflationen fortsat holdes i ave, og at arbejdsløsheden nedbringes permanent. Det, regeringen derfor lægger stor vægt på, er at